

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 601. Quales Jure civili solenitates requirat testamentum solenne
scriptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

ure ea ibide m̄ condita non valeant, sed rescindi possint, si careant septem testibus aliisque solennitatibus Jure Cælareo requisitis teste Laym. L. 1. tr. 4. c. 13. n. 1. & in c. Ecclesia. de consit. n. 15. idque etiam ex ea ratione, quod, cū Clerici sint cives & membra Reipublicæ, ubi degunt, æquum sit, ut in rebus naturâ suâ politicis se legibus lœcularibus locorum conforment. Pirk. l. c. Wiestn. n. 67. Accedit & alia ratio universalior, nimurum, quod, cū uñumquidque jus servandum sit in suo foro, dum inter utruq; est contrarietas, & ut. unq; versatur circa causam profanam, in terris Romano Imperio subiectis tam in foro Ecclesiastico quam civili testamenta fieri & judicari possint secundum formam & solennitates Juris Civilis; in terris temporali jurisdictioni Papæ subiectis secundum formam canonicas, c. cum effes. &c. Reistenst. n. 135. citatis gl. in idem c. v. improbamus. Alex. l. 2. cons. 146. n. 6. dicente coniunctum. Paris. Bald & alii apud Fagn. in cit. c. n. 46. Nullatenus itaq; suslineri potest directe contrarium, quod tradit. Host. inc. c. cum effes. n. 4. Abb. ibid. n. 17. Jo And. num. 2. Archidiacon. in c. placuit. 2. 9. 5. Card. Sfrondi. de lege fundat. in presump. p. 2. §. 1. n. 4. & alii relata Wiestn. n. 64. nimurum, etiam extra territorium Papæ in omnibus Christiani orbis provinciis, omnibusque curiis etiam lœcularibus servari posse, quin & deberi formam c. cum effes. utpote per quod, ut volunt correctum Jus civile; ita ut valeant testamenta ceteris Juris civilis solennitatibus destituta, modò facta adhibitis duabus vel tribus testibus una cum Parochi scoti. Hujus verò oppositum, quod nimurum cit. cap. se non extendat ultra terras regimini temporali Papæ subiectas, & in terris Imperii hodie quoque retinenda sit forma Juris civilis, factaque ibi contra illam testamenta, saltem à laicis ad caulas profanas, sint habenda pro irritis, vel ex eo conficitur; quod, eum testamentum spectans ad causam merè profanam aetius sit merè temporalis, solenitatisq; Jure civili ad eum præscriptæ nullam contineant aut foveant peccatum, sed potius serviāt ad impediendam peccata, dum vel haec ratione malitiis & fraudibus hominum, qui bus ultimæ voluntates sunt obnoxiae, occurritur, subductū sit potestati Pontificis, dum is juxta coniunctionissimam, leges civiles præscribentes formam actibus merè profanis, & peccatum non faveentes extra suum territorium corrigere vel etiam reprobare nequeat, ut reuer ipse Abb. in cit. c. cum effes. num. 7. alias contrarius. Arg. can. 6. & 10. disf. 96. & c. novit. de judiciis. c. causam. qui fisi sint legit. Sicut pro suo territorio, in quo tanquam Princeps superiorem non recognoscens supremamque exercens potestatem legislativam etiam temporalem, iis abrogatis, alias substituere potest.

Ques. 600. An igitur solennitatis de Jure Civili communi servanda vigeant ubique in Imperio.

R Esp. Negativè; singula namque ferè provinciæ, imò civitates habent certas & diversas formas & modos testandi, & conformiter iis faciendum testamentum; cùm, quoties de solennitate actus tanquam ejus forma agitur, toties ad iura & solennitatis cuiusque loci attendendum. L. 6. ff. de evit. de Lugo. de j. 5. 7. Tom. 2. d. 24. n. 20. Delbene de mun. Eccles. p. 1. c. 11. s. 7. num. 5. cum communis Carpz. p. 3. c. 6. def. 12. Lauterb. in ff. qui testam. facer. poss. §. 59. valetque testamentum factum secundum formam loci, in quo factum, in aliis quoque provinciis, etiam quod ad bona alibi sita, licet ibi vigeat alia consuetudo testandi etiam juxta formam cit. c. cum effes. Lauterb. l. c. Gail. L. 2. obs.

125. n. 2. citatis pluribus aliis, quin licet testator sit ex loco, ubi viget contraria consuetudo. Lugo. l. c. Atque ita validum est testamentum factum à peregrino extra locum originis vel domicilii, ubi major solennitas requiritur, existente in loco ubi minor solennitas de Jure civili requiritur, etiam quod ad bona omnia sita in loco, ubi major requiritur. Delbene, l. c. n. 5. quæ tamen non procedunt quod ad habilitatem personæ testis; ita ut, si ea habili habeatur in ordine ad testandum in uno loco, etiam habilis habeatur in alio, & valeat eo ipso validè testari pro omnibus loco, de Lugo. l. c.

Ques. 601. Quales Jure Civili solennitatis requirat testamentum solenne scriptum.

R Esp. Requiruntur ferè sequentes. Prima, ut actus testandi sit continuus & uniformis, hoc est, fiat uno eodemque tempore, uno contextu, nullo actu alio interveniente. l. 21. ff. l. 28. c. qui testam. fac. poss. Pirk. b. t. n. 4. Lauterb. in ff. cod. §. 56. Stru. in ff. cod. th. 10. lit. q. Muller. ibid. idque, ut idem, ne testator ad aliena delapsus, ac ut testandi interrupto, minus seriò & constanter hanc rem agere videatur. Porro continuitas illa temporis tantum requiritur quod ad testatoris significatioem, subscriptioes & subscriptioes, ita ut, interpositis inter hæc intervallis temporis, vicietur testamentum. l. 2. 1. c. de testam. non verò per hoc, quod testator per plures dies & horis sibi opportunitis faciendo testamēto incumbat. Muller. l. c. qui tamen addit, hodieum non posse eum ordinationem incipere, & cras finire, sed totum negotiū debere expediri uno die juxta cit. l. 21. & Ord. Imper. Ad contextum verò illum unicū spectat, ut testator & testes simul maneat, donec suprema contestatio sit perfecta. l. 20. §. 8. qui testam. fac. poss. ita tamen, ut si testatori vel uni testium vitiorum vel necessitate natura quid accidat, unde ad breve temporis intervallum ab invicem dilcedere cogantur, non censetur facta interruptio; si autem absentia & sejunctio eorum nimis diu durer, testis alius subrogandus, & actus corā eo repetendus. l. 28. c. de testam. Lauterb. Muller. l. c. ita, ut etiam non posse testatore rem finitam supremam contestatione mutare quid in testamento, led, si id facere voluerit, omnia denuo ex integrō facienda juxta l. 21. §. 1. ff. qui testam. fac. poss. ut etiam non posse illum relinquere in testamento patrum, inscribendo post actus testandi consumationem legata, quamvis possit aliquid in eo obscurè positum declarare juxta eandem. l. 21. assertit Muller. l. c. Spectat denique ad illum contextum, ne actus illius extraneus seu alienus, hoc est, qui ad testamenti confessionem nihil faciens, animum testatoris distrahere, & ad alia avocare potest, misceatur. §. 3. inf. qui testam. fac. poss. l. 21. §. 11. ff. cod. Secus est de actu vel contractu aliquo, qui aliquo modo ad testandum fieri potest, talis, v. g. est constitutio pignoris. l. 26. ff. de pignor. act. non quidem tanquam contractus realis, sed effectivè sumptus, hoc est, jus ipsius in re in securitate debiti constitutum, quod non tantum constituitur per conventionem, sed & per ultimam voluntatem tanquam legatum, æquè ac servitutes, usus fructus &c. ut Lauterb. l. c. Muller. l. c. lit. T. & O. item divisio bonorum inter liberos &c.

2. Secunda solennitas est, ut sit in scriptum testatum, vel ab ipso testatore, vel ejus iussu ab alio. l. hac consueta. c. b. t. Carpz. p. 3. c. 3. def. 2. Muller. l. c. lit. n. ita ut necesse non sit hodieum, ut erat olim, nomen hæredis scribi per testatorem aut testes adhibitos. §. 4. Inf. de testam. l. 29. c. cod. Muller. l. c. non tamen illud iussu illius scribere potest is, qui in eo hæ-

Hhh

tes

res instituitur vel legatarius. L. I. & seq. c. de iis, qui sibi adscrib. in testam. de Lugo. de j. & j. Tom. 2. d. 24. n. 3. quamvis citatas ll. quia poenales sunt, non obligare seu irritare testamentum ab iis scriptum ante Judicis sententiam, quin &c, si adversarius sciat, illam fuisse voluntatem testatoris, & eum, qui scripsit, sine culpae fecisse, propter ignoranciam & bonam fidem, etiam post sententiā testamentū aut legatum non reddi invalidum, afferat citatus à de Lugo Molin. d. 125. §. dubium est. Quod si manu propria testamentū non scripsit ipse testator, deber coram testibus subscribere. §. 3 Inst. & l. 21. c. de testam. vel si scribere nesciat aut non possit propter debilitatem, debet adhibere testimonia octavum, qui ejus nomine subscrivat. L. 21. & 28. c. de testam. Muller. l. c. lit. 14. Lauterb. §. 71. Si vero totum testamentum propria manu scripsit, idque specialiter expresserit, necesse non erit, ut nomen suum propria manu, aut etiam manu octavi testis subscrivat. cit. l. 28 Muller. Lauterb. ll. cit. Manz. De testam. valid. l. 4. q. 1. n. 115. cum manu propria tota scriptura exarata non minoris momenti sit, quā solius manus subscriptio. De cetero integris notisque literis sine abbreviationibus scriptum esse debet. l. 6. §. ult. ff. de honor. possess. Autib. quod sine c. de testam. Novell. 107 c. 1. nisi hæ. uti & zipheræ arithmeticæ, in eo adhibitæ, sint usitatæ & intelligibiles. Muller. l. c. tb. 10. lit. 9. Carpz. p. 3. c. 3. def. 4. Perinde autem est quacunque lingua conscribat, sive in membranis pergameno, sive papryo aliave materia. §. 11. Inst. de testam. ord. Muller. l. c. etiæ alias instrumenta Notariorum, ut fidem faciant, juxta constitutionem Maximilie, I. conscribenda in pergameno, nisi aliter consuetudine, quæ & hodiecum in Camera attenditur, receptum. Gail. L. 1. obs. 19. n. 3. in locis etiam, ubi usus est chartæ signatæ & sigillatæ, nisi in hujusmodi charta scriptum est testamentum, non valet. Muller. l. c. cum Barthold. disp. de charta signat. c. 3. tb. 2.

3. Tertia est adhibitio septem testium ad hoc rogatorum, corpore & animo præsentium. l. 21. c. b. t. juxta quod hic numerus testium, ita est de substantia testamenti, & tam præcisè requisitus ad soleniem ejus ordinationem, ut vel unius defectu seu absentia rotvitetur testamentum, ita etiam, ut licet haes ab intestato confessus sit, testamentum confessum cora. §. vel 6. testibus, & eam fuisse voluntate testatoris, illud de Jure civilinon valeat; cum formæ defectus per confessionem hæredis suppleri nequeat. Clarus s. testamentum. q. 56. n. 2. Muller. l. c. lit. 2. cum commun. Porest nihilominus vicem seud defectum septimi testis suppleat Notarius. Muller. l. c. Arg. l. 27. ff. quitestam. fac. poss. & juxta Constitutionem Maximil. I. de anno 1512. modò non minus quam reliqui testes confuerint testiū formâ subscrivat & subfigillet testamentum, ut Valsq. de success. l. 2. §. 13. n. 63. quamvis alias præter septem testes necesse non sit adhibere Notarium. §. 3. Inst. b. t. sed solùm consultum cum adhiberi ad confidendum instrumentum publicum super negotio & solenitatibus testamenti rite observatis, ne alias, si unus pluresve testes ante mortem testatoris morirentur, testamentum controverterentur, & libitus exponeretur, ad quam tamē interessentiam confectioni testamenti & confidendum defuper instrumentū publicum necesse est specialiter eum requiri; cum persona publica non nisi rogata suum officiū impetratur juxta communem. dum autem quis non per testes, sed per instrumentum à Notario confessum probare vellit veritatem testamenti, non sufficiunt sex testes, sed præter Notariū adhibendos septem, ita ut is sit octavus, afferat Muller. l. c. remittens ad Maul. de ult. volunt. l. 1. tit. 5. n. 33. Ruia. vol. 2. cons. 51. n. 13. Alex. vol. 2. cons. 153. num. 16. &c.

4. Dixi autem primò: ad hoc specialiter rogatorum; prout requiritur l. 2. I. & l. fin. c. de testam. & cit. Constitut. Maximil. Clar. l. c. q. 58. n. 2. Pith. b. t. n. 3. & 12. Lauterb. §. 57. Muller l. c. lit. n. etiæ hic dicat, hujus requisiti cautam adæquatam non dari. Unde non suffici: testes illos alia de causa convocatos, aut forruitò ibi præentes esse. Garc. tr. de ult. volunt. vol. ult. n. 440. Peregr. tr. de juri. Fisc. l. 2. tit. 6. n. 5. Clar. l. c. Farinac. de testib. tit. 6. q. 62. limit. 7. sumblim. n. 134. Reiffenft. b. t. n. 21. Lauterb. Muller. ll. cit. Sufficit tamen, si ex alia causa præentes ante testimonium certiorientur de confidendo testam. éto. & rogente ad agendos testes. cit. 21. §. 2. & Constitut. perindeque est, sive rogantur à testatore, sive a Notario vel alio quoque, modo prærente & paciente testatore; cum is hoc ipso rogare censeatur. Clar. cit. q. 58. n. 5. testans de communione & consuetudine. Sichard ad cit. l. 21. c. de testam. n. 6. Reiffenft. b. t. n. 21. Muller. l. c. qui tamen ait, in eo calu Notariū vel alium illum non posse computari in numero testium, utpote quorum est rogari non rogare. Idem vult Lauterb. dicendo, hanc rogationem heri posse etiam ab hærede; à nullo tamen testium aribendorum. Perinde quoque est, quoque modo interrogatio; cum non requiratur certa ejus formula, neque necesse, ut multis precibus conueniens illorū ad testificandum obtineatur, ut Reiffenft. quatinus eos invitos c. gi. adieci & reueneri non posse, quia in eo calu invalidum sit testamentum, afferat Lauterb. §. 58. Muller. l. c. lit. 9. citans l. 20. §. fin. ff. quitestam. jac. poss. & Valsq. de success. l. 2. §. 20. n. 192. Neque necesse, ut testatoris lectionem callcant, modo in genere facient testamentum fieri, intelligentę, cuicunque negotio adhibeantur. Lauterb. Muller. ll. cit. citantes eandem. l. 20. §. 9. Ac denique, cum hæc rogatio sit solenitatis extremitas & quid facti, in dubio, munfacta, probanda est. Arg. l. 13. ff. de publ. in rem act. Brunem. ad cit. l. 21. n. 18. Lauterb. l. c. Muller. l. c. lit. n. qui etiam lecus esse ait, si Notarius expressis nonnullis requisitis, in instrumento adscriptient. & cetera, nulla mentione facta rogationis.

5. Dixit secundò: corpore & animo præsentium; hoc est, ita præsentium, ut testatorem clare videant & loquentem audiant, pro ut requiritur. L. 9. & 21. c. de testam. & l. 8. c. quitestam. fac. possunt. Clar. l. c. q. 59. citatis Abb. in c. ex lueris. post. n. 5. de consueud. Corn. cons. 18. l. 2. lit. d. Patil. l. 2. cons. 33. n. 1. & pluribus aliis, dicens communem. Muller. l. c. lit. 1. Lauterb. §. 58. idque requiritur in omnibus, licet privilegiatis testamencis. Lauterb. l. c. citatis Carpz. p. 3. const. 4. def. 3. Gratian. c. 2. discept. 3. 12. n. 16. & seq. Ratio autem, cur ita specialiter statutum circa testamenta, cum alias in contractibus sufficiat, testes de auditu proprio testari, modo habeant voces contrahentium, est maxima lusipcio plurium fraudum, quæ quotidie circa testamenta committuntur. Clarus. l. c. Unde jam si partes vel cortina impedit conspectum testatoris, etiam si testes notam ubi ejus vocem perciperent, non valet testamentum. Richier ad l. 9. c. qui testam. fac. poss. n. 5. Muller. l. c. Clar. l. c. cum Alex. in l. si non special. c. de testam. n. 6. dicente communem contra glo. in l. 2. §. idem Labeo. ff. de aquaplu. arcend. v. meminerint. quam communiter improbari dicit Clarus. Secus est, si testator ab omnibus testibus per timore confaci potest. Brunem. Sichard. ad cit. l. 9. Lauterb. cit. 58. Muller. l. c. uti & nihil ob. it heri, signari & subscrivi testamentum noctis tempore, modo adiuntor luminaria, ut manifestò cerni & ignoci possit persona testatoris & testium. L. 22. §. 6. ff. qui testam. fac. poss. Lauterb. Muller.

Muller. II. cit. Necessarium tamen est, omnem testes simul congregatos audire & videre testatorem, si mulque permaniere, donec suprema contestatio peragatur. §. 3. Inst. l. 20. §. 8. ff. eod. l. 12. & 21. c. de testam. Lauterb. Muller. II. cit.

6. Quarta solennitas est subscriptio juxta cit. §. 3. & l. 21. ita ut necesse sit omnes & singulos subscriptare, nomen suum nomenque testatoris, sive cuius testamentum subscripterint (quod tamen posterius esse tantum de consilio & tutius, volunt plures) manu propria, & non sufficiat subscribere manu aliena. L. 22. §. 4. l. 30. ff. qui testam. fac. poss. & ibidem Brunem. Manz. de testam. valid. tit. 4. q. 1. n. 124. Lauterb. §. 59. Muller. l. c. lit. o. nisi forte in loco, ubi fit testamentum, non sint tot literarum periti; tunc enim unus pro alio subscribere potest. l. u. c. de testam. Carpz. p. 3. c. 3. d. 1. memb. 6. Muller. l. c. quod ipsum tamen, quia per speciale privilegium concessionem testamento rustico, ad hoc restriictum esse volunt Bardil. disp. de subscript. c. 6. an. 21. Bachov. ad Treutl. vol. 2. d. 10. th. 5. lit. d. Sed neque haec subscriptio per subfigillationem suppleri potest. Mascard. de probat. vol. 3. concl. 13. 12. Valsq. de success. §. 1. 2. 12. Muller. l. c. Lauterb. l. c. cuius subscriptionis forma juri communis conformis est: *Ego N. testor, quod a N. testatore audi- verim, in presente libello seu charta contineri suam vo- luntatem ultimam.*

7. Quinta præter subscriptionem requiritur subscriptio seu subfigillatio conjunctim cum subscriptione; quia nec ea subscriptione suppletur. Manzi. Brunem. Muller. II. cit. & quidem omnium testium, ita ut licet omnes subscripterint, unus tamen non subsignaverit, totum testamentum vitetur. L. 22. §. 4 ff. & l. 12. c. de testam. Lauterb. l. c. §. 70. Muller. l. c. lit. §. Pith. b. t. n. 4. Perinde autem est, sive sub-signatio fiat annulo proprio, sive alieno, etiam testatoris. cit. 22. b. t. §. possunt autem Inst. eod. Lauterb. Muller. Pith. II. cit. item sive omnes uno sive pluribus utantur. §. 5. Inst. eod. item sive utantur annulo, sive quovis alio sigillo seu signo consueto, cui forma aliqua vel characteres pro usu signandi impressa. Arg. cit. l. 22. utpote quæ faciens mentionem annuli, solum excludere voluit alia instrumenta ad alias fines, quam ad oblongandum destinata. Brunem. ad cit. l. 22. Zoës ad ff. eod. n. 42. Ludvvel. de ult. vol. p. 2. c. 1. n. 217. Muller. l. c. lit. n. Lauterb. §. 70. Pith. l. c. Reiffenst. b. t. n. 30.

Quæst. 602. Quænam solennitates re- quirantur ad alteram testamenti spe- ciem nempe ad testamentum nuncu- pativum.

1. R Esp. Primo: non minus ad hujus quam testamenti scripti valorem requiruntur septem testes æquæ idonei iisdemque qualitatibus instruti, ut habet communis & certa; item ut specialiter rogati. Arg. L. 21. §. 2. ff. qui testam. fac. poss. ubi universaliter statuitur, quod in testamentis testes debeat adesse rogati, nimisrum, ut contestes adesse velint testatori, ultimam voluntatem suam declaraturo testimonium aliquando desuper perhibituri, ut cum communi Harpreich. in §. fin. Inst. de testam. n. 1. Pith. h. t. n. 5. Reiffenst. n. 41. Lauterb. in ff. qui testam. fac. poss. §. 75. Muller. ad stru. ibid. th. 14. lit. e. Requiritur itaque ut testator coram illis simul presentibus uno eodemque tempore voluntatem suam ultimam, tam circa hæredis institutionem, quam circa alia pa- lam & sufficienter manifestet, juxta claram & ex- pressam L. 15. c. b. t. & quamvis de hac ejus volun- tate solo nutu constare nequeat, ut Zoës. ad ff. b. t. n.

54. apud Muller. l. v. lit. y. certa tamen verborum forma non requiritur, quibus hæres instituat; e. que nominatio valeat etiam seminecis & balbutie na- tis testatoris lingua profusa, ut dicitur cit. l. 15. n. que etiam necesse est, ut adjecto hæredis pronomine & cognomine, dicat: *Titum hæredem meum esse vo- lo;* sed sufficit, si futurum hæredem, lecto forte astan- tem digito demonstrando dicat: *bis hæres meus es*! L. 9. §. 8. ff. de hered. inst. Muller. l. c. lit. b. item ei si oratio testatoris non sit completa, ut si dicat: *Ti- tius hæres;* non addendo *es*; vel: *Titus es;* non addendo, sed subintelligendo *hæres.* L. 1. §. 5. & 6. eod. Muller. l. c. Quin & necesse non est, ut testator coram testibus totam suam dispositionem ore tenus pronunciat; sed sufficit id facere per Notarium vel alium ad hoc rogatum, vel ex charta per se vel alium voluntatem suam prius tam, citra quod opus erat, conscriptam, modò postea annuat vel affimet, hanc esse voluntatem suam, & ita se velle. Arg. L. 8. c. quæst. testam. face. Fachin. L. 10. controv. c. 12. & aliis, quos citat & sequitur. Reiffenst. b. t. n. 44. quamvis addat, requiri tunc, ut antequam voluntatem suam in scriptum redactam testibus praælegat, eosdem moneat, vel pet alium praæmoneri faciat, se folummodo intendere condere testamentum nuncupati- vum. cit. l. 8. ne alias decepti putent testamentum solenne scriptum fieri, & consequenter ob omisias in eo solennitates alias ad testamentum scriptum requisitas omisssas posse impugnari.

2. Resp. Secundò: præter has solennitates huius testamento cum scripto testamento communis non requiritur alia illi speciales, v. g. in specie scrip- tura, utpote quæ, si adhibeat, adhibetur solum faciliioris probationis gratia. Arg. L. in re. ff. de fidei instrumentorum. Zoës. l. c. n. 57. Pith. b. t. n. 6. neque subscriptio & sub-signatio testium; & con- sequenter nec, ut testes sint literarum periti, nec, si in scheda aliqua conscriptum, ejus praælectio. Lauterb. §. 75. Brunem. in l. 21. §. 2. c. de testam. Carpz. L. 6. resp. 13. n. 4. & alium communis. Unde- tamen hoc testamentum non debet esse solenne; cum testamentum, in quo omnes solennitates adesse de- bent præter scripturam, & quæ scripturæ adha- rent, rectè adhuc dicatur solenne. Sichard. ad L. 21. §. c. de testam. n. 1. Zoës. l. c. n. 54. Perez in cod. tit. de testam. n. 14. Muller. l. c. lit. 9. quamvis, ut idem, testamentum (scriptum à nonnullis di- catur solenne per antotomasian aliquam; quia ma- jore solennitate perficitur,

Quæst. 603. An & qualiter ad interro- gationem alterius fieri possit testa- mentum nuncupatorium.

1. R Esp. Primo: posse hoc testamentum fieri ad interrogationem alterius validè, tan- quam communem & certam supponit Reiffenst. b. t. n. 59. cum Fachin. L. 5. controv. c. 69. Arg. L. Pamphilo. §. 1. ff. de legat. & L. 8. c. qui testam. fac. poss. Ex ea etiam ratione, quod hoc modo perfectè adimpleri possint omnia, quæ jura ad tale testamentum requirunt; dum immediata absque omni periculo fraudis testes devenire possunt in notitiam hæredis instituti & reliqua voluntatis testatoris absque eo, quod requiratur testatorem ore proprio exprimere hæredem reliquamque vo- luntatem suam.

2. Resp. Secundò: ad valorem testamenti sic facti de jure communis non requiritur; ut ad singula puncta in eo contenta interrogetur & respondeat